

Antoni
Gelonch

ELS
LLEIDATANS
DEL BARÇA

Pròleg de Miguel Rico

V I E N A
E D I C I O N S

ÍNDIX

Pròleg	9
Introducció	15
1. Els orígens del Barça	17
2. Els jugadors ponentins al primer equip del Barça	25
3. Els jugadors de l'Alt Pirineu del primer equip del Barça	61
4. Els jugadors de la Franja del primer equip del Barça	69
5. Els clubs filials del Barça	73
6. Els jugadors ponentins, de l'Alt Pirineu i de la Franja dels clubs filials del Barça	77
7. Jugadores als equips femenins de futbol del Barça	103
8. Lleidatans a les seccions del Barça	107
9. Directius lleidatans a les juntes del Barça	119
10. Empleats lleidatans del Barça	127
11. Les penyes del Barça en terres lleidatanes	143
Notes	153
Índex de noms	159

INTRODUCCIÓ

Un dels pilars bàsics de la catalanitat a les Terres de Ponent i a l'Alt Pirineu durant la foscor casposa i densa de les dictadures (de la de Primo de Rivera i la de Franco) fou l'admiració i el seguiment del primer equip del Futbol Club Barcelona.

Un sentiment que ha anat arrelant, en el decurs del temps, en el cor de molts lleidatans, tant aficionats al futbol com no. Aquesta adhesió a uns colors (al blau i al grana) i les passions amb què s'ha seguit durant dècades la seva evolució, han arribat a moltes de les ciutats i dels pobles de les nostres comarques.

De manera que hi ha constituïdes arreu moltes penyes barcelonistes, que sostenen amb una fidelitat admirable la flama d'esport i ciutadania, tal com defensava el malaguanyat president Josep Sunyol.

Aquest llibre neix del cor d'un barcelonista i vol deixar constància escrita dels lleidatans que han jugat al primer equip masculí de futbol, en equips preparatoris o copartícips del sentiment blaugrana, en equips de les seccions o en equips femenins de futbol de l'òrbita del Futbol Club Barcelona.

També vol donar notícia de la munió de penyes barcelonistes repartides per tot el territori ponentí, de l'Alt Pirineu i de la Franja, i de diferents personalitats amb arrels lleidatanes que, en un rang o altre, han format part o formen part de l'estructura del Club.

El llibre que tens a les mans s'emmarca també en les activitats relacionades amb el 125è aniversari de la fundació del Futbol Club Barcelona, i s'entén més com un punt de sortida que no pas d'arribada. La història del Club es va fent cada dia i, per tant, en el futur noves mans vindran a omplir els buits que aquesta publicació pugui deixar. I amb tota seguretat hauran d'explicar els esdeveniments futurs.

Com si d'un fitxatge es tractés, i per acabar aquesta Introducció, només em resta deixar per escrit els crits que ens agermanen i que ens fan poble blaugrana: Visca el Barça!, i Visca Catalunya!

NOTA: La recepció de dades per a la confecció d'aquest llibre es va donar per tancada el 31 de juliol de 2023. Els fets que s'hagin produït amb posterioritat, i pot haver-n'hi uns quants en un mercat com el futbolístic tan agitat, no poden ser reflectits en aquesta obra. En aquest sentit, l'hauréu d'anar completant a mesura que passi el temps.

1. ELS ORÍGENS DEL BARÇA

El futbol va arribar a Barcelona a través de la colònia anglesa a la ciutat (que el 1900 estava integrada per uns sis-cents súbdits de Sa Graciosa Majestat), però en poc temps el van donar a conèixer entre els amics més propers. De fet, la primera notícia que parla de la pràctica del futbol a la ciutat va aparèixer l'any 1875.¹ Es tracta de la primera notícia a tot l'Estat espanyol que parla de la pràctica del futbol associació, tal com es coneixia després de la constitució de la *Foot-ball Association* al Regne Unit l'any 1863, que en va fixar els primers reglaments.

Tot i que es pot esmentar un primer Futbol Club Barcelona (FCB) que va existir entre el 1894 i el 1896, presidit pel senyor William Wyndham, cònsol de la Gran Bretanya a Barcelona, aquest primer intent es va exhaurir en ell mateix i no va tenir continuïtat. En aquest primer FCB, o intent de primer FCB, hi van jugar vint-i-un britànics, dos francesos i set catalans.

Però l'hora de la veritat de la fundació efectiva del FCB cal situar-la el 29 de novembre de 1899, i de la mà del ciutadà suís Hans-Max Gamper, que havia arribat a Barcelona l'octubre de 1898, en principi sembla que per aprendre castellà, abans d'instal·lar-se a Fernando Poo (llavors colònia espanyola). Però la realitat és que va acabar quedant-se a Barcelona per sempre.